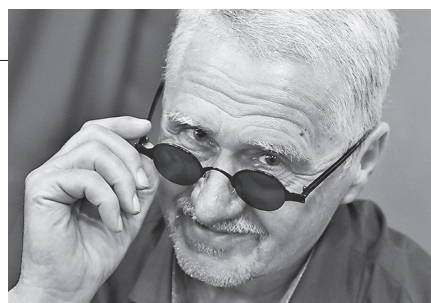

3 За безпеку на виробництві відповідальними мають бути не лише самі працівники, а й роботодавці та профспілки

8 «УК» поспілкувався з Анатолієм Криволапом, якого визнають найуспішнішим українським художником

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 30 КВІТНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№83 (5703)

ЦИТАТА ДНЯ

ПАВЛО РОЗЕНКО: *«Багаті повинні платити повну ринкову ціну газу, а всіх малозабезпечених захистить програма субсидій, як це й було в минулому опалювальному сезоні».*

Віце-прем'єр-міністр про достатність коштів у бюджеті для надання такої допомоги всім, хто її потребуватиме

Кількість контрактів дедалі зростає

ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ. Військовослужбовці Збройних сил цього року візьмуть участь у десяти багатонаціональних військових навчаннях. Про це на брифінгу повідомив речник Міністерства оборони Олексій Чорнобай. Чотири з них відбудуться на території України, решта — за її межами, зокрема в Румунії, Литві, Боснії та Герцеговині, Польщі. За попередніми розрахунками, до навчань буде залучено понад 12,5 тисячі українських військовослужбовців.

Міжнародні навчання «Анаконда-2016», які відбудуться в Польщі, — наймасштабніші цього року в Європі, оскільки в них візьмуть участь понад 27 тисяч військовослужбовців із різних країн. Головне завдання заходу, повідомляє УНІАН, — навчити бійців протидіяти традиційним і гібридним військовим загрозам.

За останніми даними, цього тижня з Міністерством оборони уклали контракт про військову службу понад 500 громадян. Невдовзі буде підписано відповідні договори ще з понад двома тисячами осіб, які пройшли відбір. Загалом від початку року контракт на проходження військової служби уклали понад 23,5 тисячі осіб.

ЦИФРА ДНЯ

38,164 млрд грн

прибутку планує цього року перерахувати до державного бюджету Національний банк України

Великдень на передовій

Фото надане департаментом Патріаршої курії УГКЦ

ТРАДИЦІЇ. Святковим «Христос Воскрес!» першими привітають бійців АТО капелани

ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
ГАЗЕТИ
«УРЯДОВИЙ
КУР'ЄР»
НА 2016 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

Газета для тих, хто приймає рішення

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

ТЕЛЕКУР'ЄР

програми головних телеканалів України на сторінках «Урядового кур'єра»

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій	послуга за приймання передплати
на 1 місяць	25 грн	47 грн	95 коп.
на 3 місяці	75 грн	141 грн	2,15 грн
на півроку	150 грн	282 грн	2,60 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс	61035

У Києві газету можна також придбати в кіосках «Союздрук»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 29 квітня 2016 року

USD 2518.6528 за 100 доларів США

EUR 2860.6859 за 100 євро

RUB 3.8681 за 10 рублів

/ AU 316342.79

AG 4369.86

PT 256650.72

PD 152126.63 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Відтепер війна не є виправданням кризи

МЕТА. Економічне зростання й зміцнення безпеки південних кордонів країни — такі завдання поставив Президент перед керівництвом Херсонщини

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Робоча поїздка глави держави складалася з двох частин. Представлення нового голови Херсонської обласної державної адміністрації Андрія Гордєєва під час зустрічі з керівниками місцевої влади, підприємств і громадських організацій відбулося в межах офіційного розділу відрядження. Перед очільником області поставлено конкретні завдання, звести які можна до таких основних пунктів: економічне зростання й зміцнення безпеки південних кордонів країни.

Молодий вік, можливості децентралізації та нові бюджетні правила, які збільшують фінансову спроможність місцевих бюджетів, відкривають перед Андрієм Гордєєвим широкий фронт робіт. Президент зосередив увагу на головних завданнях нового очільника Херсонщини: створення нових робочих місць, залучення інвестиції, насамперед в аграрну галузь, і допомога підприємствам у пошуку альтернативи й компенсації втрат від економічної агресії та закриття російського ринку для української продукції.

«Але війна більше не є виправданням того, що у нас криза в економіці, — зазначив Петро Порошенко. — Економічне зростання, збільшення рівня доходів населення — це завдання, яке стоїть нині перед усією владою». Тобто йдеться про завершення еконо-

У Херсонській державній морській академії навчають за світовими стандартами

мічної кризи в Україні та перехід до економічного зростання.

На жаль, через анексію Криму Херсонська область тимчасово стала прикордонним регіоном. Тому охорона кордону та безпека жителів — з-поміж пріоритетних напрямів спільної діяльності обласної державної адміністрації, військових формувань, правоохоронних органів і громадськості. «Слід і надалі разом із СБУ і правоохоронними органами розпеченим залізом випалювати будь-які спроби дестабілізації ситуації, засилення сюди розвідувально-диверсійних груп, підготовки терористичних актів тощо», — цитує прес-служба Президента слова Петра Порошенка.

Тож одне із доручень новому очільнику області — активізувати роботи з відбору вмотиво-

ваних і патріотичних військово-службовців-контрактників.

А ось зустрічі безпосередньо з громадськістю й жителями обласного центру можна вважати неофіційною частиною поїздки, своєрідним ковтком свіжого повітря після кабінетної задухи. Так, Президент побував у Херсонській державній морській академії. Він ознайомився з навчально-лабораторним центром, де Петрові Порошенку продемонстрували симулятори-тренажери кількох лабораторій: «Навігаційно-інформаційні системи», «Використання РЛС при розходженні суден», «Робота з великоваговими вантажами». Відвідав Президент і протипожежний полігон академії.

Глава держави поспілкувався з курсантами й зазначив, що тут

створено дуже гідні умови навчання, є сучасна методична і лабораторна бази. На прохання курсантів Президент висловив своє бачення розвитку торговельного флоту України, для чого важливо залучати ефективних менеджерів та інвесторів. «Ми зараз залучаємо потужних іноземних інвесторів для управління морськими портами», — сказав Президент, нагадавши, що під час офіційного візиту до Японії запросив тамтешніх інвесторів до одного з портів Чорноморського узбережжя. Цей проект має не лише поліпшити інфраструктуру підприємства, а й підвищити транзитні можливості країни.

Особливо було наголошено на необхідності проведення реформ і на боротьбі з корупцією в

морській галузі. «Впевнений, коли ви закінчите морську академію, ситуація в портах буде кардинально іншою. Не буде корупції на митниці, ми подолаємо корупцію в портах, і це дасть змогу скористатися транзитним потенціалом, яким славиться наша країна», — запевнив курсантів Петро Порошенко.

Побував він і на державному заводі «Паллада». Це підприємство посідає провідне місце серед відомих світових компаній-будівельників плавучих доків. Торгову марку підприємства ототожнюють з високою якістю, надійністю і суворого відповідністю міжнародним стандартам.

У присутності Президента директор заводу «Паллада» Валерій Маломан і генеральний директор південно-африканської компанії Southey Holdings PTY Ltd Крістофер Спарг підписали Протокол технічної готовності композитного плавучого залізобетонного доку, виготовленого на її замовлення. По завершенні церемонії на доці підняли прапор ПАР.

«Ця подія стала черговим кроком на шляху активізації економічних контактів між Україною і Південно-Африканською Республікою. Я дав завдання щодо розширення нашої співпраці з африканським континентом. І ви є піонерами, які прорвалися на цей важливий для нас ринок», — зазначив Петро Порошенко. До слова, цей док стане першим новим виробом такого класу, експортованим до ПАР.

Радбез ООН вкотре не повірив Кремлю

ГЕОПОЛІТИКА. У Нью-Йорку не підтримали одіозну заяву Росії щодо Донбасу

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Засідання Ради Безпеки ООН щодо ситуації на Донбасі завершилося безрезультатно. Проект заяви щодо мінських домовленостей, який запропонував постійний представник Росії при ООН Віталій Чуркін, Радбез не підтримав. Під час засідання не обійшлося без уже звичних словесних баталій між представником РФ та заступником міністра закордонних справ України Вадимом Пристайком.

Принципова розбіжність позицій

У заяві Москви росіяни запропонували закликати до повного виконання комплексу заходів, передбачених мінськими домовленостями, а також наголосити на необхідності завершити розслідування подій в Одесі 2 травня 2014 року. Вадим Пристайко схвалив першу частину документа, а другу запропонував розширити, наголосивши на необхідності розслідувати події в Криму. «Я думаю, що пропозиція Росії — нечесна спроба висвітлити трагічні події в Одесі», — зауважив український дипломат.

У відповідь Віталій Чуркін звинуватив українську владу в державному перевороті в 2014 році, у розстрілах учасників Майдану, у невиконанні тодішньої опозицією домовленостей від 21 лютого 2014 року з экс-президентом Віктором Януковичем. Представ-

ник МЗС України нагадав російському послу, що саме під цими домовленостями, які своїми підписами засвідчили представники Німеччини, Польщі та Франції, спецпредставник президента РФ свій підпис так і не поставив. Крім того, Вадим Пристайко наголосив, що датою анексії Криму Москва вважає 20 лютого 2014 року, оскільки саме її викарбувано на медалі РФ «За возвращение Крыма», тобто Росія вже «святкувала» окупацію Криму за день до підписання згаданих домовленостей. Отже, Кремль заздалегідь планував загарбання Криму, і домовленості Заходу з Віктором Януковичем були тут ні до чого, розповів з трибуни ООН український дипломат.

Вадим Пристайко поінформував про безпекову ситуацію на непідконтрольній Україні частині Донбасу. У цьому регіоні перебуває 34-тисячний контингент російських військ. За даними української сторони, окуповані території Луганської та Донецької областей контролюють 470 російських танків, 970 БТР, 450 одиниць ствольної артилерії, 190 «градів» із Росії. «Ми були б вдячні, якби РФ очолила рух і сказала своїм дорогим сепаратистам скласти всі ці смертельні іграшки на російській території», — слушно зауважив український дипломат.

Стабілізація безпеки на Донбасі — головна передумова проведення місцевих виборів на окупованих територіях, чого активно вимагає Москва. Проте Вадим Пристайко ООН відповів, що хо-

ча Україна готова до проведення цих виборів, але лише тоді, коли безпекова ситуація у регіоні стабілізується. Україна наполягає на розміщенні міжнародної озброєної місії в Донецькій і Луганській областях на час проведення виборів і закликає РБ ООН і ОБСЄ реалізувати цю ініціативу.

Проте ця пропозиція, яку останній місяць активно озвучують представники української влади на міжнародних майданчиках, спричиняє жорсткий супротив Москви. І російський постпред в ООН заявив, що Кремль не збирається підтримувати цю ініціативу. «Від української влади виходять дедалі нові ідеї щодо розгортання на Донбасі то миротворчих сил ООН, то поліцейських з важкою зброєю. Адже це дуже зручно: спочатку спеціально нагнітати напруженість, а потім пропонувати варіанти вирішення, які не мають жодного стосунку до реальності», — «праведно» обурювався Віталій Чуркін.

Що ховають бойовики від ОБСЄ?

Заступник Держсекретаря США Вікторія Нуланд, яка цього тижня перебувала у Києві з візитом, заявила, що для проведення виборів на Донбасі має бути виконано принципові положення мінських домовленостей, які б дали змогу місцевим жителям зробити вільний демократичний вибір. Цю позицію Вашингтона озвучила і постійний представник США в ООН Саманта Пау-

ер. За її словами, нинішня ситуація на Донбасі не відповідає необхідним вимогам для проведення виборів, які мають відбутися згідно з українським законодавством і міжнародними стандартами. «Для проведення демократичних виборів громадяни й спостерігачі потребують безпеки, щоб мати змогу вільно пересуватися, висловлювати свою думку, збиратися без ризику для життя», — пояснила американський дипломат. Ті обставини, які наразі склалися на сході України, цим вимогам жодним чином не відповідають, констатувала вона.

Обмеження пересування й доступу по всій території Донбасу, які створюють для спостерігачів ОБСЄ проросійські терористичні угруповання, обурюють міжнародну спільноту. «Коли Росія та підтримувані нею сепаратисти не надають доступу неупередженим спостерігачам Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, починаючи від Криму і завершуючи тією територією, де впав літак МН17, що вони там приховують? Чому їх так лякають співробітники СММ? Чому ви ускладнюєте їхнє пересування? Чому ви націлюєте на них свою зброю?» — з цими риторичними запитаннями Саманта Пауер звернулася до Віталія Чуркіна.

Світ ніколи не пробачить анексії Криму

Яскравим і емоційним був виступ посла Великої Британії при

ООН Метью Рікфорта, який заявив, що Росія має негайно повернути Крим Україні і змусити бойовиків на Донбасі припинити вогонь. «Припинення вогню — основа мінських угод, і гадаю, всі ми прекрасно знаємо, на кому лежить головна відповідальність за їх невиконання, — на сепаратистах, яких підтримує Росія», — заявив Метью Рікфорт.

Він також наголосив, що СММ ОБСЄ неодноразово засвідчувала факти, що саме сепаратисти переслідують спостерігачів, нагнітають ситуацію і отримують зброю, боєприпаси від своїх російських союзників. «Ця підтримка Росії підживлює нестабільність на сході України», — додав британський посол. Він згадав і про так звані гуманітарні конвої, які Росія, без узгодження з українською стороною, направила на окупований Донбас. За словами дипломата, ці «гуманітарні конвої» перетинають кордон, порушуючи територіальну цілісність і суверенітет України.

Представник Великої Британії також заявив, що світ ніколи не пробачить Росії незаконну анексію Криму, якою вона порушила всі міжнародні угоди і зобов'язання. «Наша позиція щодо цього акту агресії ніколи не зміниться: Росія мусить повернути Крим Україні, і доки вона цього не зробить, доти зіштовхуватиметься з наслідками своїх незаконних дій», — такий меседж почув Віталій Чуркін від офіційного Лондона.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Будівельна сфера потребує європейських норм

Катерина ЦАРЬОВА
для «Урядового кур'єра»

АКЦЕНТ. Презентація ініціативи з гармонізації українського законодавства до європейських норм у секторі планування територій та містобудування відбулася Страсної п'ятниці у великій залі засідань Мінрегіону. Задавав тон засіданню архітектурно-містобудівної ради віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко. До дискусії щодо нововведення долучилися експерти з Німеччини, Польщі, європейські пар-

тнери, народні депутати, представники проектних інститутів та громадськість. Захід завершився урочисто — підписанням рішення надати статус саморегулювальної організації Національній спілці архітекторів України.

Із Геннадієм Зубком представники ЗМІ поспілкувалися кількома годинами пізніше. Він розповів, що Мінрегіон має намір гармонізувати з європейськими нормами українське законодавство у галузі будівництва, щоб відкрити доступ на ринок Євросоюзу українським будівельним компаніям і виробникам будматеріалів.

Слова віце-прем'єра передає УНІАН: «Будь-яке законодавство мусить мати свої особливості, і українське законодавство також може мати свої відмінності від європейського. Але загальні підходи, загальні вимоги, я думаю, мають дати доступ українським будівельним компаніям та будівельним матеріалам на європейський ринок».

Геннадій Зубко переконаний, що для досягнення успіху українські державні стандарти й будівельні норми слід узгодити з європейськими. Перший крок було зроблено 9 квітня, коли пар-

ламентарії підтримали урядовий законопроект №1546 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та вдосконалення містобудівного законодавства». Він передбачає передавання повноважень Держархбудінспекції на місцевий рівень. Щоправда, станом на початок квітня лише половина обласних центрів висловили згоду перейняти містобудівні повноваження в межах децентралізації системи Держархбудкон-

ПРОШУ СЛОВА!

У наймах, сестри, й умремо?

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Років із десяти тому поверталася з автобусного туру Європою. «А я додому вперше за багато років, — поділилася жінка, що сиділа поруч. — Поїхала в Італію на заробітки, коли донька йшла в перший клас. Спочатку працювала нелегально, тож виїхати не могла. Тільки й чула її голос по телефону. А тепер ось їду до неї на випускний...»

Так ми разом із Зоряною й проплакали до самісінького Львова (ані змоги спілкуватися через скайп, ані інших цифрових технологій тоді в Україні не було). Мама-трудівниця дуже тривожилася: чи ж придуть зустріти її донька й чоловік? І прикладала до серця їхні фотографії... Вони прийшли: обійми, сльози, поцілунок.

Мені вистачило цього неவிгаданого життєвого епізоду, щоб кілька днів поспіль картати себе запитаннями: чи ж варті ті зароблені важкою працею на чужині гроші таких жертв? Добре, що в цій сім'ї все повернулося саме так, а в інших? Хіба всі діти, які виросли на закордонних материнських заробітках, це цінують і стають порядними людьми? І скільки родин заплатали своїм крахом за ті євро? Думки наздоганяли одна одну, не додаючи душевного спокою.

Нещодавно за роздачею страв в одному з придорожніх кафе в Чехії зустріла жінку з Полтавщини. Тут-таки, у приміщенні, що поряд, вона й живе: встала — і вже, вважай, на роботі, — цілий 12 годин. Оксана розповіла, що їй самій треба ставити на ноги двох дітей. І... заплакала: я, каже, заздрю вам, що ви вже завтра побачите свою сім'ю, а я?

...Днями моя хороша знайома зібрала валізи: мовляв, усе, несила більше перебиватися з хліба на воду й терпіти злидні — їду на заробітки за кордон! Із підсвідомості чомусь зринули попередні сюжети: обидві жінки — із Львівщини й Полтавщини — з повними слізами очима... А на пам'ять попросилися оці, вочевидь, вічні Шевченкові рядки:

*А сестри! Сестри! Горе вам!
Мої голубки молодії, для кого в світі живете?
Ви й наймах виросли чужії, у наймах коси побіліють,
У наймах, сестри, й умремо...*

Ну скільки ми, українські жінки, будемо наймитувати по світах? Вона й для європейця начебто нічого — підзаробити в багатшій країні. Але ж не ціною розлуки з рідними на 10 років! Це виходить так, що заробітки видавлюють із нас ще й закладений природою материнський інстинкт? Яка ще жінка, крім української, здатна витримати таку тривалу розлуку?

Мені хотілося кричати їй про все це, але... Кричати, вочевидь, треба до наших правителів. Дуже хотілось би, щоб на місці цих жінок-заробітчанинок побували їхні дружини!

Розумію, що все це — емоції, які варто врівноважувати хоч би тим, що мігранти сьогодні найбільш інвестори в українську економіку. І що міграція — це ще й чудовий ресурс для розвитку, для інновацій, для комунікації... Недаремно ж дослідники називають нас «Мексикою Європи»: саме Україна вийшла на перше місце за постачанням робочої сили до європейського співтовариства.

І все-таки так хочеться «міграційного зламу» на нашу користь! Але без модернізації країни (реальної, а не декларативної), без надії та перспективи насамперед для молоді його не буде.

Україна визначила «Цифровий порядок денний»

Лора ВОВК
для «Урядового кур'єра»

ІННОВАЦІЇ. Міністерство економічного розвитку і торгівлі презентувало стратегію розвитку високотехнологічних галузей. «Круглий стіл» з питань інноваційної економіки відбувся за участі представників уряду, парламенту й інноваційних компаній, зокрема HP, CISCO, Microsoft, Intel, Nokia та Huawei.

Відкриваючи захід, перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів наголосив: «Наш пріоритет — це розвиток економіки за допомогою інформаційних технологій». Головним завданням стратегії він назвав розробку й ухвалення «Цифрового порядку денного» та створення екосистеми для розвитку інновацій. Та спочатку слід сфокусуватися на кількох галузях економіки, визначити у них пріоритетні проекти, сформулювати «бізнес-реактори». Окрім цього, Мінекономрозвитку планує створити дієвий механізм постійної взаємодії з ринком і залучення представників бізнесу та професійної ІТ-спільноти у побудову і розвиток інноваційної економіки.

Для розвитку високих технологій насамперед потрібно створити Офіс високих технологій, приєднатися до програми залучення світових високотехнологічних лідерів Welcome MNC, розвивати інноваційну екосистему, створити «Цифровий порядок денний» для України та запровадити програму популяризації високих технологій, науки й техніки серед молоді High-Tech Nation. Схвалили пріоритети високотехнологічних галузей та обговорили реалізацію першочергових проєктів з розбудови цифрової економіки. Як повідомляє прес-служба Мінекономрозвитку, у стратегії йдеться, що впровадження високих технологій повинно зосередитися на галузях сільського господарства, енергетики, транспорту й промисловості.

Робочі місця мають бути безпечними

ОХОРОНА ПРАЦІ. Із восьми мільйонів працюючих у нашій країні три мільйони щодня ризикують на виробництві

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Щоб людина могла нормально жити й забезпечувати свою родину, їй потрібно мати хорошу роботу й гідну зарплату. Її праця має бути безпечною, про що мусить подбати роботодавець, а проконтролювати — профспілки. Перейматися безпекою на виробництві, щоб життя і здоров'я людей були захищеними, і допомогти у разі біди покликані й фахівці Державної інспекції праці.

— Із 2003 року Міжнародна організація праці офіційно відзначає Всесвітній день охорони праці, історія якого пов'язана із вшануванням пам'яті американських та канадських працівників, які загинули на виробництві. Його відзначають, щоб привернути увагу як працівників, так і керівників підприємств та суспільства загалом до того, чому відбуваються трагедії на виробництві і як цьому запобігти. Україна приєдналася до відзначення цього дня з 2006 року, — розповів голова Державної служби України з питань праці Роман Чернега.

Відповідаючи на запитання журналіста «УК», посадовець повідомив, що у 2015 році сталося 4260 випадків травмування українців на виробництві, з яких 375 смертельні. Статистика свідчить, що найнебезпечнішими є: вугільна галузь — 752 травмованих (19 смертельно); будівництво й сектор будматеріалів — 206 травмованих працівників і 35 смертельних випадків; транспорт і шляхобудівельні підприємства — 396 працівників отримали травми та 4 загинули на роботі. Великі ці показники і в агропромисловому комплексі — 602 травмованих і 86 загинув, а також у соціально-культурній сфері, до якої належать і показники з дорожньо-транспортних пригод — 898 травмованих та 64 загинув. Цифри, без-

На переконання представників профспілок, слід збільшити фінансування держпрограми з охорони праці

перечно, чималі й сумні, а отже, потрібно докладати неабияких зусиль, щоб зробити працю українців не лише продуктивною, а й безпечною.

Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий зазначив, що нині з економічно активної частини населення, тобто тих, хто може працювати, має відповідний вік та знання, а їх в Україні майже 17 мільйонів, лише 8 мільйонів людей мають постійну роботу. І три мільйони з них працюють у травмонебезпечних і шкідливих умовах.

За його словами, щороку в результаті аварій і травм на виробництві в Україні гине майже 500 працівників, а 7—8 тисяч отримують травми. При цьому, на його переконання, державну програму з безпеки праці із бюджету фінансують недостатньо. А коштів, які за законом має надавати бізнес, бракує. Така практика, переконаний голова ФПУ, створює передумови для збільшення випадків смертності та інвалідності на виробництві.

Аби запобігти цьому, Федерація профспілок на рівні первинних організацій запроваджує практику виявлення факторів загроз життю та здоров'ю людей на виробництвах України і

планує інформувати про це як власників та керівників підприємств, так і відповідні державні органи.

Роман Чернега також повідомив, що цього року девіз Всесвітнього дня охорони праці «Стрес на робочому місці: колективний виклик». І цей виклик справді великий. Адже стрес — це небезпечне явище, яке супроводжує більшість працівників упродовж усього робочого дня з різних причин. Це може бути невелика або, на думку працівника, неадекватна виконуваний роботі заробітна плата, неможливість кар'єрного росту, небезпечні умови праці, сутячництво колег або керівників. Є в нас і професії, які безпосередньо пов'язані зі стресом, скажімо військові, представники яких боронять Україну в зоні проведення АТО.

За словами Романа Чернеги, в Україні поки що не проводили ґрунтовних досліджень щодо найстресовіших професій. Проте, за даними МОП, у світі — це професії з гнучкими й нестабільними формами зайнятості (тобто тимчасове працевлаштування). Людину приймають на роботу зазвичай неофіційно, а тому вона не впевнена, чи буде ця робота

безпечною і чи вчасно і в повному обсязі її оплатять. До них належить і робота з надмірним навантаженням, наприклад, у торгових центрах, а також кредитні інспектори і ті, хто працює понаднормово (більш ніж 8 годин на добу) та у вихідні й святкові дні. Стресонебезпечна робота також працівників охоронних фірм, інкасаторів, касирів у банках, до яких останнім часом нерідко застосовують насильство, почасти навіть зброю, і в Україні також.

Задля розв'язання цієї проблеми в Європі запроваджують на підприємствах посади фахового психолога. Він має виявляти усього робочому місці людину в стані стресу, а також під дією алкоголю чи наркотиків. І таких людей мають відсторонювати від роботи, відправляти до медзакладів, а за порушення трудової дисципліни — штрафувати. Голова Державної служби з питань праці переконаний, що така форма роботи не завадила б і в Україні. І можливо, ми до цього ще прийдемо. А поки що працівник мусить сам усвідомлювати відповідальність за себе та колег, про це мають дбати і керівники підприємств під контролем профспілок.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення В. Чугуннікова з посади голови Рівненської обласної державної адміністрації

Звільнити ЧУГУННІКОВА Віталія Семеновича з посади голови Рівненської обласної державної адміністрації.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
28 квітня 2016 року
№176/2016

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення О. Муляренка головою Рівненської обласної державної адміністрації

Призначити МУЛЯРЕНКА Олексія Віталійовича головою Рівненської обласної державної адміністрації.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
28 квітня 2016 року
№177/2016

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення А. Гордєєва головою Херсонської обласної державної адміністрації

Призначити ГОРДЄЄВА Андрія Анатолійовича головою Херсонської обласної державної адміністрації.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
28 квітня 2016 року
№178/2016

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення О. Корнійчука головою Хмельницької обласної державної адміністрації

Призначити КОРНІЙЧУКА Олександра Олександровича головою Хмельницької обласної державної адміністрації.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
28 квітня 2016 року
№179/2016

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 квітня 2016 р. № 318
Київ

Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 р. № 153

Кабінет Міністрів України постановляє:

Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 р. № 153 «Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виготовлення випускних документів про освіту» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 20, ст. 804).

У зв'язку з цим відновити дію Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виготовлення випускних документів про освіту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 2011 р. № 309 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 974; 2012 р., № 16, ст. 582; 2013 р., № 63, ст. 2283; 2016 р., № 20, ст. 804), у редакції, що діяла на день набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 р. № 153.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 квітня 2016 р. № 325-р
Київ

Про внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 березня 2015 р. № 233

На виконання постанови Окружного адміністративного суду м. Києва від 7 серпня 2015 р. внести зміну до розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 березня 2015 р. № 233 «Про звільнення Хоменка В. П. з посади першого заступника Голови Державної фіскальної служби України», замінивши слова та цифри «за порушення Присяги державного службовця (пункт 6 частини першої статті 30 Закону України «Про державну службу»)» словами «за власним бажанням».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 квітня 2016 р. № 329-р
Київ

Про передачу нежитлових приміщень у м. Києві до сфери управління Національного агентства з питань запобігання корупції

Прийняти пропозицію Національного агентства з питань запобігання корупції щодо передачі нежитлових приміщень четвертого — сьомого поверхів, а також кімнату № 5 на першому поверсі (літер А) відповідно до плану поверхів загальною площею 96,7 кв. метра в будівлі по бульв. Дружби народів, 28, у м. Києві із сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі до сфери управління Національного агентства з питань запобігання корупції.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Великдень на передовій

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Кілька днів тому замість традиційного післясвяткового «мамо, погуляймо ще трішечки на майданчику» почула від молодшого сина, що йому негайно треба додому, бо має вкрай важливе завдання — підготувати щось на згадку солдатам. Садочок, як з'ясувалося, ладнав святкову посилку для бійців у зону АТО. Фарби, пензлики, папір миттю з'явилися на столі. З неоковирних, на перший погляд, рухів пензликом вималювалися зайчик і крашанка. Простим олівцем підписав: «Назар, 6 років». Вгорі на аркуші — святкове «Христос Воскрес!» Перепитав, навіщо придумали знак оклику і чи отримає відповідь від бійця. Наступного дня з хвилюванням син віддав малюнок разом із солодощами завідувачці садка, запитавши, чи встигне посилка до свята потрапити солдатам.

У передвечірні дні таких листів, малюнків, пасочок, крашанок багато долалося до своїх адресатів, а частина ще в дорозі. З мирної України надходять вітання від незнайомих дітей і дорослих захисникам, що боронять від ворога схід країни. Чималу допомогу військові отримують від церков. Лише в передостанні дні з матеріального, що передала на передову православна церква Київського патріархату для бійців, — 20-тонна фура з пасками та крашанками. Раніше арміям доправляли автомобілі, одяг, засоби захисту.

Роль священика в армії

Словами «Христос воскрес із мертвих» опівночі розпочнеться Великодній молитва у всіх православних церквах і капличках. Зокрема й у зоні АТО для військовослужбовців і цивільного населення. До освячення пасок долучаться військові капелани дев'ятої ротації. Для літургії священики змінять військову форму одягу, яка лише одним шевроном відрізняється від солдатської, на святкове облачення.

— Служба Божа відбувається в польових наметах, бліндажах і пристосованих капличках, — зазначив протоієрей, перший заступник голови Синодального управління військового духовенства УПЦ Київського патріархату Тарас Мельник. — Слова про перемогу сьогодні актуальні як ніколи. І вона настане. Бо ми — захисники своєї землі, а ворог — завойовник. На другий-третій день Світлого свята в зону АТО прийдуть ще й інші парафіяльні священики, щоб протягом Світлого тижня правити службу Богу для військовослужбовців.

Прихожани Свято-Миколаївського храму на Тарці, настоятелем якого є отець Тарас, також підготували великодній подару-

Фото Світлани СКРЯБІНО

Отець Тарас розповів журналістам «УК» про гостинці, які готують прихожани його церкви для бійців АТО

ДОВІДКА «УК»

За результатами роботи щодо здійснення душпастирської опіки, духовної та морально-психологічної підтримки військовослужбовців, які беруть участь в АТО, нагороджено:

- ✓ відзнакою Міністерства оборони — медаллю «За сприяння Збройним Силам України» — 9 священнослужителів;
- ✓ почесним нагрудним знаком начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗСУ «За заслуги перед Збройними Силами України» — 29 священнослужителів;
- ✓ грамотою начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗСУ — 23 священнослужителів;
- ✓ подякою начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗСУ — 51 священнослужитель;
- ✓ грамотою першого заступника начальника Генерального штабу ЗСУ — 51 священнослужитель.

нок бійцям: паски, писанки, які відправляють на передову.

За словами протоієрея Тараса Мельника, людина сильна вірою і молитвою. День святої Пасхи символізує перемогу добра над злом, життя над смертю. В стані війни церква і військо почали по-іншому сприймати одне одного. Гібридну війну на сході, в якій задіяно не лише зброю, а й інформаційний вплив, ми спочатку програвали через брак ідеологічної роботи й поінформованості. Та на решті вголос усім миром заговорили про Україну, про духовні цінності.

— Раніше нам цього не дозволяли, ми були в іншій державі, — додав отець Тарас. — Патріотизм, мову, віру просто викоринювали. Війна об'єднала всіх українців. На жаль, немає нічого нового, що б створилося без болю, без втрати. Ми отримали незалежність доволі легко. Нині оговтуємося, робимо висновки, обстоюємо перемогу.

Участь духовників в армійському житті стала актуальною. Це визнають цивільні, військові і представники церковних конфесій.

— Робота капеланів у зоні АТО, завжди поруч з військовослужбовцями, надзвичайно потрібна, — наголосив під час недавньої зустрічі зі Святійшим Патріархом Української православної церкви (КП) Філаретом міністр оборони Степан Полторак. — Часто нашим захисникам не вистачає саме моральної підтримки. І якщо поруч є людина, яка може вислухати й підтримати Божим словом військовослужбовця, це має велике значення.

Керівник оборонного відомства також повідомив, що незабаром прийме рішення про створення відділу або підрозділу, який керуватиме співпрацею з капеланами в Міністерстві оборони, адже їхня робота, підтримка для військових завжди надзвичайно актуальна й важлива.

Командири військових частин зауважують, що бачать позитивні зміни серед солдатів, відколи панотці стали нести служіння за ротацією. Між солдатами і капеланами міцні, дружні зв'язки. Укотре готуючись до ротації, священик виявляє бажання їхати в ту частину, де вже був, де його чекають.

Підтримати молитвою

Солдати бачать у капеланах не просто духовників, а зразок людяності й смирення. Не секрет, що й священики перед поїздкою на війну проходять підготовчі курси капеланів, щоб бути готовими до викликів і не пасти задніх перед професійними бійцями. У Києві вони реєструються, отримують обмундирування, а представник Генштабу розподіляє священиків по секторах. Два-три дні триває теоретична і практична підготовка. Зокрема з психології: тут ви-

кладачі акцентують на тому, як ставитися до війни, як візуально визначити проблематику солдата, як вивести себе й інших зі стану бою. Представники Генштабу читають короткий курс про структуру Збройних сил. Потім — ознайомлення з домедичною допомогою. А фахівці Національного університету оборони ім. Івана Черняховського навчають панотців саперної справи. Викладачі передовсім звертають увагу на непримітні на перший погляд предмети — приміром сірникову коробку чи купку ґрунту, в яких може ховатися підступне лихо.

На власному прикладі капелани показують солдатам, що в зоні АТО, як ніде, треба бути тверезими. Один з капеланів перед ротацією навіть склав обітницю тверезості.

Дев'ять ротацій для 30 капеланів УПЦ КП завершиться після Великодніх свят. Їм на зміну, за повідомленням управління преси та інформації Генерального штабу ЗСУ, прибуде близько 70 душпастирів. Вони чітко знають основне завдання: підтримати молитвою і душевною розмовою українського солдата. Вкотре пояснити, що обов'язок кожного — захищати Батьківщину. Розповісти про церковний осуд тих, що прийшли на чужу територію зі зброєю. Донести головне: перемагає не та армія, в якій є зброя, а та, що сильна духом.

Отець Тарас пояснив, що пасхальний кошик символізує об'єднання. Тому варто заздалегідь подбати про його придбання й наповнення. А покласти в нього слід паску, крашанки, м'ясо, молоко, сир, хрін, сіль. Вино освячувати церква не закликає, проте й не забороняє.

До речі. Станом на квітень 2016 року проведено понад 300 ротацій священнослужителів (протягом 2015 року — понад 650 ротацій), які на волонтерських засадах здійснювали душпастирську опіку, моральну та духовну підтримку військовослужбовців у районі проведення антитерористичної операції. До цієї діяльності залучалися запропоновані церквами та релігійними організаціями священнослужителі, які успішно пройшли відповідну підготовку та відбір.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Чим живуть сучасні діти війни

НА ЧАСІ. Нові абоненти «гарячої лінії»: що болить хлопчикам і дівчаткам, окрім типових підліткових проблем

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Чимало батьків зазвичай переконані, що в дітей немає проблем. А те, що турбує їхніх синів і дочок, вважають смішним і несуттєвим. Тож добре, коли поруч із дитиною в ці моменти все-таки є той, хто вислухає, підтримає й порадить: інші родичі, друзі, небайдужі вчителі чи вихователі. Проте буває, що проблема криється у самій родині або у школі, і тоді розповісти про неї незнайомцеві буває легше, ніж комусь близькому. Саме тоді стане в пригоді телефон Національної дитячої «гарячої лінії» — 8 800 500 225, яка з 2013 року працює при громадській організації «Ла Страда—Україна». Оператори повідомили, що дзвінків на цей телефон завжди багато. Насамперед розповідають про стосунки з батьками, непорозуміння з однолітками чи вчителями. Тобто про типові проблеми, напевно, усіх дітей і підлітків. Але два роки тому, після анексії Криму і з початку антитерористичної операції на сході України, на «гарячій лінії» з'явилися нові абоненти із болючими й зовсім недитячими проблемами.

Недитячі проблеми

Це хлопчики й дівчатка, яким разом із батьками довелося покинути окупований Крим або східні регіони, де триває війна, й ті, кому через певні обставини довелося там залишитися. А ще сини і дочки наших героїв, які нині перебувають у зоні АТО або віддали свої життя за незалежність України. Що болить цим дітям, про що зазвичай розповідають, якої поради чи допомоги просять, розповіла «Урядовому кур'єру» координатор Національної дитячої «гарячої лінії» громадської організації «Ла Страда—Україна» Альона Кривуляк.

— Протягом 2015 року ми отримали найбільшу кількість звернень до наших фахівців від дітей та підлітків з усієї України — понад 38 тисяч дзвінків, за кожним з яких — невирішені проблеми, сум, біль та бажання, щоб вислухали, зрозуміли й допомогли. Вже за перший квартал 2016 року маємо понад 16 тисяч звернень. Серед абонентів чимало тих, кому болить ця війна, — розповідає пані Альона.

Вимушені переселенці

Щодо дітей-вимушених переселенців, то, за її словами, телефонують по допомогу ті, хто переїхав як з Криму, так і зі сходу. Проте від переміщених з Криму дзвінків мало, буквально одиниці. І все-таки Альоні Кривуляк запам'яталося звернення, що, правда, не від дитини, а від мами, щодо її дітей, яке навіть взяли під юридичний супровід. Телефонувала мати трьох дітей (двох хлопчиків 9 та 10 років і дівчинки 14 років), яка не схотіла жити на окупованій Росією території і переїхала з Криму до України. Сподівалася, що чоловік і діти до неї приєднаються. Але батько проти і силоміць утримує дітей, які дуже сумують за мамою. Він навіть заборонив їм спілкуватися. Мати звернулася, щоб дітей віддали їй. Юристи організації взялися допомогти, але судова система Криму не поспішає йти

назустріч, адже не бажає, щоб діти переїхали на підконтрольну українській владі територію. Судова справа триває. Фахівці «Ла Стради» сподіваються, що вдасться з'єднати матір і дітей, які дуже сумують одне за одним.

Звертаються і внутрішньо переміщені діти зі сходу. У 90% випадків проблеми стосуються булінгу (цькування дитини однолітками). Часто телефонують учні середніх класів (10—12 років), які починали ходити до школи ще вдома, мали своє коло спілкування, проте життя повернулося так, що довелося все полишити. І звикати до нової школи та шукати друзів часом непросто. Особливо коли місцеві діти не дуже хочуть йти їм назустріч. На жаль, чимало випадків, коли місцеві підлітки відверто цькують приїжджих, обзивають, дражнять. Можливо, навчені нетолерантними батьками, закидають прибулим: «Аби ви не кликали Росію, не було б війни, не гинули б наші солдати...» Тож інколи патріотизм набуває спотворених форм, і діти не розуміють, що їхні однолітки ні в чому не винні. Вчителі мають звертати на це увагу. Але, за словами пані Альони, буває і навпаки. Телефонують вчителі або батьки місцевих дітей і розповідають, що переміщені діти, які влилися у клас, самі стають агресорами. І це також проблема.

А ще хлопці й дівчата — вимушені переселенці дуже сумують за рідними, які залишилися вдома. Буває, що діти переїжджають з бабусями-дідусями або й взагалі без близьких до далекої рідні. І не так часто, як хотілося б, можуть поспілкуватися навіть телефоном з тими, хто залишився на окупованих територіях. Малі розповідають, як мріють обійняти тата й поцілувати маму. А ще вони дуже переживають, щоб із близькими не сталося нічого поганого через воєнні дії. З цими дітьми спілкуються психологи, юристи, соціальні працівники, які уважно вислуховують і надають конкретні поради, а за потреби і юридичну допомогу.

Але бувають випадки, коли самої телефонної консультації недостатньо. Альона Кривуляк пригадала, як на «гарячу лінію» зателефонувала дівчинка 13 років, яка переїхала до столиці з Луганська разом із бабусями.

Але спокійного життя не вийшло, адже бабуся знущала над онукою — біла, принижувала тощо. Дівчині запропонували самостійно звернутися до місцевої служби у справах дітей, але вона боялася. І тільки після того, як бабуся вигнала її з дому, дівчинка наважилася звернутися по допомогу. Тоді консультанти звернулися до центру соціально-психологічної реабілітації, дівчина дозволила надати свою адресу, де вона й перебувала певний час.

Зміни правового поля

Телефонують і діти з тимчасово окупованих територій. Пані Альона розповіла, що було кілька дзвінків від дітей з Криму, які вже зверталися й отримали допомогу ще тоді, коли півострів перебував у правовому полі України. І телефонують знову, адже через вік не завжди розуміють зміни, що відбулися. Тож якщо потрібна консультація психолога (нерозділене кохання, сварки з друзями, не-

За кожним дзвінком — невирішені проблеми, сум, біль та бажання, щоб вислухали, зрозуміли й допомогли.

порозуміння з вчителями), діти їх отримують, незважаючи на політичну ситуацію. Але якщо потрібна конкретна допомога зі зверненням до владних структур, доводиться пояснювати, що поки що надати її неможливо.

Хлопці й дівчата зі сходу розповідають зазвичай про те, що їхні рідні, друзі, однокласники, сусіди переїхали на територію, підконтрольну українській владі, і як вони за ними сумують та бояться, що, можливо, вже не побачаться. Але проблеми там не тільки емоційні.

Фахівець пригадала дзвінок від бабусі 11-річного хлопчика з Донецька. Жила вона окремо від онука, батьки якого пиячили, а з похмілля зривалися на дитині. Оператори в цій ситуації вчинили так, якби телефонували з мирних територій: повідомили в місцеву службу у справах дітей. І за національними законами відповідні фахівці мали б перевірити сигнал та надати відповідь протягом місяця. За словами пані Альони, наці-

ональні служби реагують зазвичай миттєво: максимум на другий-третій день повідомляють, підтвердилася інформація чи ні. І якщо підтвердилася, яких заходів вжито, як допомогли дитині. Але донецька служба у справах дітей це звернення просто проігнорувала. Минуло вже три місяці, проте відповіді так і не надійшло. Дитину, звісно, шкода, але якось вплинути з Києва на батьків, які живуть на тимчасово окупованій території, на жаль, неможливо. Фахівці «гарячої лінії» продовжують спілкуватися телефоном з бабусями та хлопчиком. Вихід, який порадили, — аби жінка хоча б на певний час забирала малого до себе. Можливо, з часом їй вдасться взяти його під офіційну опіку.

Із самої зони АТО дзвінків немає, адже там зазвичай просто немає зв'язку. Проте фахівець зазначила, що останнім часом побільшало дзвінків з визволеного Слов'янська. Туди вже повернулося чимало родин. І хлопці та дівчата телефонують, аби поділи-

тися радістю — вони знову вдома. Звісно, деякі родини втратили свої будинки, інше майно. І все ж місто поступово звикає до мирного життя, батьки намагаються налагодити побут, а діти щасливі просто від того, що можуть гуляти вулицями рідного міста.

Як вгамувати біль втрати

Є звернення від дітей, які перебувають на мирних територіях, і втратили рідних у АТО. Пані Альона згадала недавній дзвінок від дев'ятирічного хлопчика з Івано-Франківщини, тато якого загинув, захищаючи Батьківщину. До того батько протягом майже півроку не був удома, лише зрідка телефонував. Аж ось мамі зателефонували з підрозділу, де він служив, і сказали, що її чоловік загинув. Жінка сприйняла це важко: замкнулася в собі, майже не приділяла уваги синові. Тож виходило, що, з одного боку, він знав, що

більше ніколи не зможе обійняти тата, а з другого — мама його уникала, залишивши сам на сам з болем втрати. Хлопчик дуже переживав за маму: розповідав психологові, що вона плаче і вдень і вночі, але не знав, як її втішити, розрадити. Психолог розмовляв із хлопчиком, казав, що маму слід підтримати. А ще просив за нагоди розповісти їй, що є така служба, куди, можливо, вона могла б зателефонувати сама. І син її вмовив. Консультація тривала довго і складно. Та врешті психологу вдалося пробитися до жінки, донести, що поруч є син, якому не менш боляче і якому потрібна мама. Що хлопчик — це її гордість, згадка про чоловіка. Спілкування з родиною продовжується й нині. Стосунки налагоджуються, рідні люди підтримують одне одного, і вдячні фахівцям «гарячої лінії» за вчасну допомогу.

За словами Альони Кривуляк, з минулого року спостерігається ще одна болюча проблема — сплеск домашнього насильства в родинах демобілізованих військових, які не завжди вписуються у мирне життя. Наприклад дитина розповідає, що тато повернувся живий і цілий, і це велике щастя. Проте, переживши стрес на війні й відмовившись від допомоги психолога, він почав зловживати спиртним. І таких дзвінків чимало. Колишні герої тижнями, а то й місяцями можуть перебувати в алкогольному дурмані. І всі емоції, негатив і стрес виплескують на дружину, дітей, стареньких батьків. Психологи активно працюють з такими дітьми і дуже просять, аби з ними зв'язалися дорослі. Нехай не сам тато, це може бути мама або бабуся. І матері телефонують. Зазвичай вони розповідають, що до війни їхні чоловіки були спокійними і турботливими, а повертаються похмурими, знервованими та злими. Пиячать та б'ють, принижують, ображають. І мабуть, самі розуміють, що чинять погано, але не можуть зупинитися.

Тоді, за словами пані Альони, не завадити, щоб жінці з дитиною було куди переїхати на деякий час — до родичів, друзів, а якщо таких немає — у притулки до жертв насильства. Розв'язка буває різною, трапляється, доходить і до розлучення. Але коли чоловіки все-таки дослухаються до рідних і визнають, що їм потрібна допомога, телефонують самі. Такіх дзвінків небагато, приблизно 5-7 на місяць. Проте, за словами пані Альони, це теж відчутне досягнення. Адже сильному, опаленому війною чоловікові нелегко визнати, що він перетворився на тирана. Це можна виправити, але потрібне розуміння і бажання прийняти допомогу.

Альона Кривуляк також наголосила, що ще два роки тому, відповідаючи на дзвінки «гарячої лінії», психологи-консультанти навіть не думали, що доведеться працювати з дітьми й родинами, душі яких спустошила війна. Проте завдяки міжнародним організаціям-партнерам знайшлися фахівці, що навчили, як вчиняти в таких ситуаціях. І нові люди, які влаштовуються на роботу до кол-центру, перед тим як вперше підняти слухавку та допомогти дитині, проходять школу консультантів, щоб стати висококваліфікованими фахівцями і надавати вчасну та дієву допомогу.

Дітям з окупованих територій потрібні підтримка й допомога

Фото з соціальної мережі Фейсбук

КУЛЬТУРА

Крапанки і дряпанки
від народних майстрів

ТВОРЧІСТЬ. У Дніпропетровську відбулася масштабна
Всеукраїнська виставка «Мистецькі атрибути Великодніх свят»

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Писанки, мальованки, різьбленки, крапанки, дряпанки і шкрябанки. Курячі, гусячі, перепелині, страусині яйця і навіть ажурно вироблені з глини. Від розмаїття майстерних витворів та дивовижних узорів очі розбігаються. Всього на виставці експонують близько 800 творчих робіт 89 майстрів із Дніпропетровщини, багатьох міст України й Канади.

Окрім різноманітних яєць, тут представлено й інші мистецькі атрибути, що традиційно виготовляють до Великодня: плетені кошики, вишиті серветки й рушники, фігури пташок із соломи, витинанки та вироби з глини, традиційний український народний одяг.

«Чим цікава ця виставка? Тут представлено не тільки елементи традиційного народного мистецтва, а й сучасний погляд — 10 технік декорування яєць. Яйця і великодні, і не великодні. Репрезентуємо мистецтво в межах нашого проекту «Дивоцвіт», спрямованого на розвиток народного мистецтва Дніпропетровщини, популяризацію його в країні і за її межами, — розповіла директор дніпропетровського Будинку мистецтв Валентина Слобода.

Традиційні писанки, характерні для Подніпровського краю, зробила для виставки майстриня

Ляльки-мотанки «Верблиця», «Великоднєва горлиця», «Веснянка» Тамари Горбунової (м. Дніпропетровськ)

Ірина Пяшинцева. Вона відтворила розписані великодні яйця зі світлин альбому Юлії Датченко, яка досліджувала ці народні творіння. «Давні майстри не мали яскравих хімічних барвників, тому використовували рослинні. Можна сказати, що це фарби степу. Використовували для розпису яєць відвар ромашки, форзенції (жовтий колір), кропиви (зелений), лущиння цибулі (рудий і

Різьблянки Людмили Кривошеї з м. Лубни

коричневий), бузини (сірий та чорний), кори крушини (темно-коричневий). Ось бачимо на писанці намальоване дубове листя. Це символ здоров'я, довголіття, сили», — презентує свої роботи Ірина Пяшинцева.

А будівельник за фахом Олег Кулик захопився сучасним напрямом. На страусиних яйцях він вирізає узорі бормашиною. «Бачите, яйце білого кольору — звичайного страуса. На ньому я зобразив Георгія Переможця і вирізав молитву старослов'янською. А це — темно-зелене — яйце ему. Його придбав через інтернет. Що глибше його вирізаєш, то більше воно змінює відтінків», — розповідає майстер.

Методист Будинку мистецтв Катерина Мусієнко звертає нашу увагу на виставку робіт досвідченої майстрині Ольги Іващенко. До Великодня вона зробила 12 яєць-витинанок, у які вписала сюжети традиційного року українця. Витинанки присвячено святам — Великодню, Покрові, Благовіщенню тощо. Також зображені види діяльності українця в різні пори року.

Вагоме місце на виставці мають ляльки-мотанки. Мою увагу

Без петриківських мальованок обійтися ніяк не можна. Розписи на дереві Анни Олійник (Дніпропетровськ)

привернули ті, що з головами-писанками, прикрашеними петриківським розписом. Ці ляльки яскраві, радісні, додають гарного настрою. Втім, як і всі вироби народної майстрині Інни Івінської. «Чому тут яйця з петриківкою? Я люблю яйце як зародження нового життя. Тут поєднані весна, верба і Великдень. А на цих ляльках пташки як посланці божественного й легкого польоту, оновлення природи. Лялька мене надихає глибиною і сакральністю. Кожна зі своїм значенням. Перед тим, як захопитися лялькарством, я вивчала українські народні традиції. Скажімо, ця лялька з восьмиконечною зіркою — символ об'єднання протилежностей, який говорить про те, що треба знаходити золоту середину», — говорить Інна Івінська.

Вона пише так, як відчуває

ВИЗНАННЯ. Уманчанка Дарина Дьома-Пісна потратила до топ-50 провідних художниць світу

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Художником у Дарини був дідусь. А де ж малювати в Умані, якщо не в знаменитій «Софіївці»? Він часто брав онуку з собою, як ішов працювати. Дивлячись на дідусеві полотна, Дарина й сама почала мимохіть утілювати в малюнках свої кольорові фантазії. Якось напередодні річниці весілля батьків уві сні вона побачила свою першу картину «Тюльпани». Яскраво-червоні квіти з чорними, як ніч, серединками, обрамленими жовтою стрічкою, ніби зберігали прекрасну таємницю, яку ще належало розгадати. Ця картина й досі висить у їхньому будинку. Відтоді живописом почала займатися всерйоз.

Хоч тато завжди бачив її педагогом, а точніше філологом. Все починається зі слова, любив повторювати він. І наполіг, аби Дарина після школи здобула філологічну освіту.

Професійному мистецтву її ніхто не вчив. Багато читала про видатних майстрів пензля. Подовгу розглядала роботи відомих художників.

Ще школяркою просила поради у викладачів, які вели при гімназії гурток юних художників. Їздила на виставки відомих митців. І працювала, працювала...

Не все вдавалося. Однак поступово вона знайшла свою сте-

жину в складному й такому прекрасному мистецтві. «Пиши так, як відчуваєш», — сказав їй якийсь відомий майстер. І вона покладається на своє відчуття. Не біда, що виникають труднощі. Особливо не давалися їй тіні. Дивилася на роботи ван Гога і мало не плакала: здавалося, що в нього все так легко виходило!

Свого часу навчала художньому мистецтву діток уманського притулку. Вчила їх і сама вчилася. Сприймати життя в його реальних вимірах, радіти кожному дню, сонцю і дощу. І дивитися на світ очима художника. Помічати те, чого не бачать інші: гру світла, тіней, переходи від одних кольорів до інших. Довго думала над словами Пабло Пікассо: «Я малював те, про що думав, а не те, що бачив».

Кілька років тому її вразило море. Як дружина моряка вона, як і чоловік, закохалася в цю могутню стихію. І першу персональну виставку художниця присвятила морю. І нині, коли чоловік йде в довготривалий рейс, вона рятується живописом.

Сотні створених картин, участь у численних виставках, конкурсах, приємні слова шанувальників. Майже сотні робіт, які виставляє й продає в Україні та за кордоном. Ніби й прийшло визнання, але все одно очікувала чогось головного. І ось прийшов великий успіх. Уманчанка Дарина Дьома-Пісна відте-

Дарина постійно в полоні нових творчих задумів

пер належить до топ-50 провідних художниць світу, а три її роботи нині прикрашають виставкові зали Мілана.

Згадуючи закордонні зустрічі, Дарина не приховує свого захоплення: «Це було щось не-

ймовірне, така довгоочікувана виставка, знайомство з найкращими художниками сучасності. А головне — я вперше в житті побачила оригінали картин Клода Моне, які так довго мене надихали!»

Ця виставка в Мілані стала для молоді художниці чудовим стартом. Але на цьому Дарина не зупинятиметься. З-поміж найближчих планів — двохмісячна виставка в Лондоні, яка постійно змінюватиме свою дислокацію.

ЛЮДИ І ЧАС

170 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГЕНРІХА СЕНКЕВИЧА

Чесність
польського нобеліанта

ТАЛАНТ. Відома трилогія «Вогнем і мечем», «Потоп» і «Пан Володівський» залишається одним із найпопулярніших джерел інформації про складнощі польсько-українських відносин у часи визвольної війни Богдана Хмельницького. Однак Генріх Сенкевич, як визнають навіть польські літературознавці та історики, створив насамперед патріотичний міф, покликаний гартувати серця його співвітчизників.

Не дивно, що супротивники поляків — від шведів і турків до українців — на сторінках творів лауреата Нобелів-

ської премії постають, м'яко кажучи, не в найпривабливішому вигляді. Втім, справжній талант завжди є дзеркалом правди, в якому, інколи навіть проти власної волі митця, постає реалістичне відображення суспільних колізій.

Так трапилось із критично налаштованим до петлюрівців Михайлом Булгаковим, у творах якого українці є ворожою, але гідною поваги силою. Аналогічна ситуація в начебто пропольському романі «Вогнем і мечем» Сенкевича, де Хмельницький на звинувачення в діях із мотивів суто особистої пом-

сти заявляє: «Де знайшов би тисячі соратників, якби власні лише борги стягнути зібрався?» Навіть ненависний шляхті Богун у Сенкевича насамперед лицар і воїн, а потім уже ворог.

Натомість у путінських пропагандистів та в польського кінорежисера Єжи Гофмана, які екранізували відповідно «Білу гвардію» Булгакова та «Вогнем і мечем» Сенкевича, кардинально різні підходи до класики. Як наслідок, у росіян вийшла провокаційна агітка, а в поляків — кіношедевр, який не посоромив імені творця першооснови фільму.

35-РІЧЧЯ ВІДКРИТТЯ В КИЄВІ МУЗЕЮ-МЕМОРІАЛУ ВІЙНИ 1941—1945 РОКІВ

Невипадкова закономірність

МИСТИКА. Не вдаючись у полеміку щодо художніх достоїнств монумента Батьківщини-матері, що є центром відкритого в Києві за особистої участі тодішнього Генсека КПРС Леоніда Брежнєва меморіального музею війни 1941—1945 років, задумаємося: кому вона погрожує? Скульптуру повернуто спиною до Заходу, звідки прийшли німці, зате демонструє щит і меч саме в бік Москви.

Можна пояснити це суто естетичною причиною, обумовленою розташуванням монумента на високому березі Дніпра. Але ж бронзовий Богдан Хмельницький теж погрожує булавою не Варшаві, а російській столиці, що, погодьтеся, вже містична закономірність.

Вища справедливість у тому, що створений на замовлення комуністичної влади монумент нині стоїть на захисті рідної землі від кайнів-окупантів

130 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КАТЕРИНИ ДЕСНИЦЬКОЇ

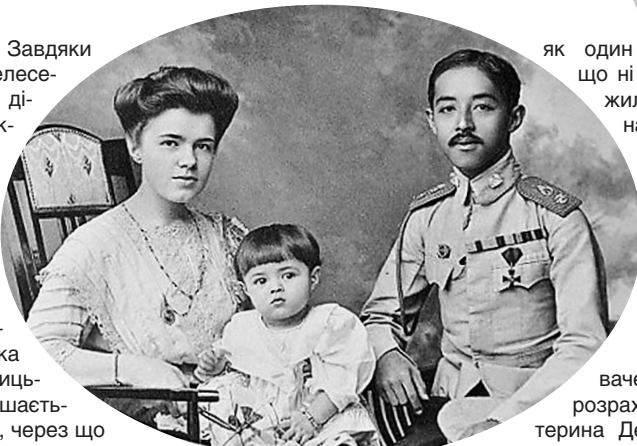
Українська принцеса Сіаму

ПОСТАТЬ. Завдяки турецькому телесеріалу Європа дізналася про Роксолану, чия любов підкорила володаря величній Османській імперії. Натомість не менш захоплююча історія уродженки Луцька Катерини Десницької донині залишається маловідомою, через що нашу землячку в сусідній Росії навіть називають «руської дівушкою».

Однак красномовний факт, що після переїзду родини майбутньої принцеси Сіаму до Києва і вступу юної волинки до 5 класу гімназії, в дівчини були відмінні оцінки з німецької і французької мов. Але через незадовільне знання російської, гімназистку залишили на другий рік у тому самому класі, де її «наздогнала» молодша за віком сестра майбутнього письменника Костянтина Паустовського. Згодом він згадає Катю в автобіографічній «Повісті про життя».

Уже змалечку доля не балувала нашу землячку: її овдовіла мати, в якій було четверо дітей, вийшла заміж за вдового сусіда Десницького, який мав шестеро сиріт. У новому шлюбі додалося ще двоє малюків, а коли Катерині виповнилося два роки, помер її батько. Втім, мати зуміла дати належну освіту як рідним, так і взятим під опіку синам і донькам, хоча пережити випробування не минули безслідно — 1903 року майбутня принцеса Сіаму залишилася круглою сиротою.

Попри стереотипи про панське життя, Катерина Десницька аж ніяк не була білоручкою. Так, наприклад, вона разом із численними братами і сестрами влітку гостювала у маєтках свого заможнішого дядька, де в гарячу пору косовиці і живив молодь, переодягнувшись у селянський одяг, теж працювала на сінокосах і полях. Після робіт традиційно влаштовували вечірню на траві, яка продовжувалася розвагами із українськи-

Біографія Катерини Десницької красномовно засвідчує, що справжній українці не страшні ні війна, ні далекі краї, а утримати її може не золота клітка, а лише щира любов

ми народними піснями і танцями.

1904 року випускниця київської гімназії переїхала до Петербурга, де дівчину прихистила хрещена мати — генеральша Надія Дмитрова. Саме в цей час спалахнула російсько-японська війна, що спонукало патріотично налаштовану українку вступити на курси медсестер, по закінченні яких Катерина Десницька відбула на Далекий Схід. До речі, нині вже призабули, що героїні оборони Порт-Артура генерал Кондратенко та десятки тисяч номінально російських солдатів і офіцерів тієї війни були етнічними українцями.

До Петербурга Катерина Десницька повернулася із двома медалями та солдатським Георгієм, яким нагороджували винятково за особисту мужність. За однією із версій, саме на офіційному прийомі, влаштованому для георгіївських кавалерів, молодша і красива сестра-жалібниця привернула увагу наслідного принца Сіаму Чакрабона, який навчався у Росії в академії Генерального штабу.

Це кохання виявилось сильнішим за расові, майнові і релігійні перепони, хоча шокувало «вищий світ» Російської імперії і королівства Сіам. Паустовський згадував про «збентеження, яке охопило київських гімназисток. Усі

як один стверджували, що ні за що не одружилися б з азіатом, навіть якщо він син короля». Не менш негативно поставилися до появи «фаранг» (білої іноземки) на батьківщині принца.

Лунали звинувачення у «шлюбі з розрахунку», що Катерина Десницька із гнівом заперечувала. Зокрема у листі до брата вона писала: «Багато хто, говорячи про моє заміжжя, згадає про багатства і розкіш, а я скажу, що дуже кохати, розуміти і поважати одне одного неможливо». Подальші вчинки Катерини красномовно підтвердили відсутність у неї будь-яких меркантильних інтересів.

Тодішній король Сіаму, розгніваний одруженням сина на іноземці, обмежив доходи звиклого до розкішного життя Чакрабона зарплатнею начальника місцевого військового училища, яким його призначили опікуватися. Утім, поява онука врешті-решт розтопила лід у стосунках, адже через бездітність старшого сина короля народжений Катериною хлопчик став офіційним претендентом на дідів трон, а Десницька здобула статус принцеси Сіаму.

Однак чи то королівська рідня вимагала від Чакрабона дотримуватися давніх звичаїв, за якими він повинен був мати кількох дружин, чи то він сам захопився місцевою п'ятнадцятирічною красунею. Тож Катерина опинилася перед непростим для неї вибором. Горда українка вирішила за краще розлучитись, не претендуючи на звичні для нинішніх світських левиць карколомні аліменти. Втім, сама доля розпорядилась по-іншому: замість 1200 фунтів стерлінгів на рік Катерині невдовзі дісталася третина спадку її померлого від запалення легенів зрадливого чоловіка, якого наша землячка перешлюстила на сорок років.

75 РОКІВ ПЕРЕЛІТУ ГЕССА ДО ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Англійська стійкість,
яка врятувала світ

ПАРАЛЕЛІ. У ніч з 10 на 11 травня 1941 року вперше після завершення легендарної повітряної битви 1940 року за Британію, коли країна впродовж кількох місяців потерпала від потужних гітлерівських авіаударів, сотні німецьких бомбардувальників знову з'явилися у небі над Англією. Масштабність чергового авіанальоту красномовно засвідчує кількість загинувших від вибухів бомб та спричинених ними пожеж — 1400 осіб за кілька годин вогняного пекла.

У час, коли британські винищувачі і наземні засоби ПВО боролися проти німецької повітряної армади, одиниці «Мессершміт-110» залетів у тиху місцевість поблизу маєтку відомого своїми пацифістськими поглядами герцога Гамільтона, де й упав на землю, а його пілот стрибнув із парашутом. На подив англійської влади, затриманий ворожий льотчик виявився заступником Гітлера у націо-

нал-соціалістичній партії Рудольфом Гессом — фактично другою особою в ієрархічній системі Третього Рейху.

Не складно було здогадатися, що причиною прильоту нацистського бонзи до Англії була пропозиція почесного миру, про який уже не раз заявляв Гітлер. За його умовами, Німеччина ставала господарем на європейському континенті, а самотня на той момент у протистоянні коричневій чумі Великобританія виходила із кровопролитної війни, зберігши державну цілісність і навіть величезні колоніальні володіння.

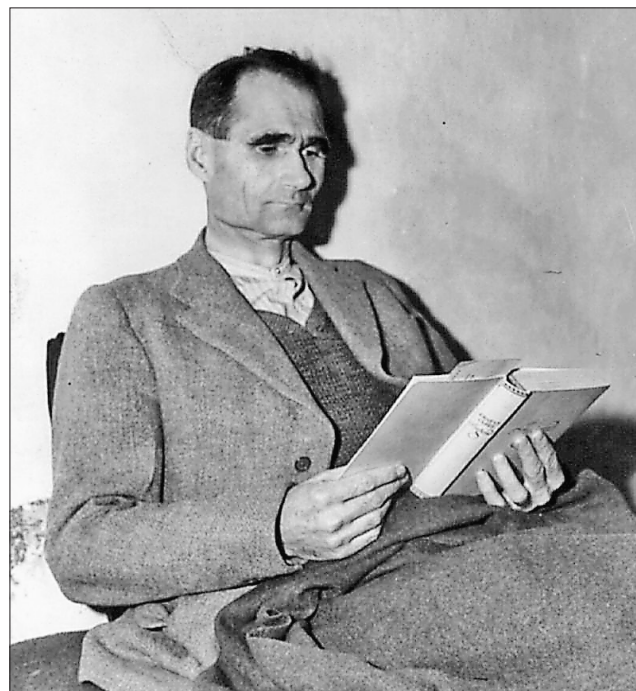
Гітлер був упевненим, що пацифістські і пронімецькі налаштовані сили у керівництві Британії, стараннями яких було досягнуто ганебного Мюнхенського миру, знову підуть на поступки. Тим паче, що вже відставлений англійський міністр закордонних справ Галіфакс, який був прибічником умиротворення

агресора, неодноразово заявляв, що продовження війни виправдане, коли йдеться про збереження цілісності і незалежності Англії, а в усіх інших випадках кровопролиття втрачає сенс.

Доречно нагадати, що у вересні 1941 року Сталін спробував домовитися про сепаратний мир із Гітлером навіть ціною відмови від України, як зробив це Ленін 1918 року під час укладення «похабного», за визначенням самого більшовицького вождя, перемир'я у Брест-Литовську. Отож, запропоновані Британії умови почесної капітуляції мали напружувати привабливий вигляд.

Натомість позиція прем'єр-міністра Великобританії Вінстона Черчилля стала холодним душем для нацистів, які перед нападом на СРСР прагнули уникнути протистояння відразу на двох фронтах: «Війна — це жахливо, однак рабство — ще гірше. Не запитуйте, чому ми воюємо проти нацизму. Ви про це негайно дізнаєтесь, якщо ми припинимо боротьбу».

Такого б усвідомлення небезпеки вже путінського рашизму тим в Україні, хто готовий на мир будь-якою ціною, а також нашим номінальним союзникам у Європі. Вкрай небезпечно забувати слова Вінстона Черчилля, який із суто англійською впевненістю зумів переконати своїх співвітчизників у необхідності продовження війни проти Гітлера: «Впродовж чотирьох століть зовнішня політика Англії зводилася до того, щоб протистояти наймогутнішій, найагресивнішій, найвпливовішій державі на континенті. Ми завжди обирали важкий шлях, об'єднуючись із менш потужними державами, і руйнували плани континентального військового тирана, хоч ким би він був. Так ми зберегли свободу Європи, захистили розвиток живого, багатогранного суспільства».

Гесс втокмачував у голови співвітчизників, що аріям належатиме весь світ, який натомість для нього особисто майже півсторіччя обмежувався стінами тюремної камери

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Художник Анатолій Криволап: «Я змалечку бачив по-іншому, тому мій шлях такий складний і нерівний»

Фото Світлани СКРЯБІНО

Батько Анатолія Криволапа брив, що син стане залізничником. Але художник став, так би мовити, локомотивом нашого живопису на міжнародних аукціонах. Свій ВІП-статус він сприймає як певну незручність. Його рейтинг призвів до більшої публічності, що відволікає від мольберта, за яким пану Анатолію найкомфортніше. Ми зустрілися на виставці в Музеї історії Києва, яка триває до 15 травня. На ній понад 60 робіт, що зберігаються у приватних колекціях. Виставку афішовано як подяку митця колекціонерам. Глядачі скористалися нагодою сфотографуватися з живим люб'язним класиком.

УК Пане Анатолію, ви рано обрали фах. Як сприйняли вибір рідні?

— Не сказав би, що батьки сприяли. Вони не заважали, попри те, що батько так і не сприйняв мого вибору. Художник для нього — не чоловіча професія. Мама ставилася поблажливіше. У школі мав добрі оцінки з точних наук. Батьки думали, що оберу більш ґрунтовну професію, хоча б на тій самій залізниці.

УК А ви впливали на своїх дітей, коли вже вони обирали професію?

— Ні. У мене багатий досвід самотійності, в їхні роки вчиняв, як хотів. З дітьми згадав те, що сказала мама: професія і дружина — то твоя справа, а навчання і загальна культура, то обов'язкове. Син вдався у діда-залізничника. Коли він постав перед моїм батьком у формі машиніста, то в нього на очі навернулися слюзи щастя. Донька стала відомою художницею. Вона, скільки пам'ятаю, малювала. В 12 років уже мала виставки в Голландії, Грузії. Коли настав час поступати в художню школу, ми запросили педагога, щоб її підготував. В інституті вона навчалася в Олега Животкова. Я дбав, щоб у неї були хороші вчителі, які розширяли її творчі можливості. Головне в мистецтві нічого не нав'язувати. Спільну виставку не плануємо.

УК Ваш онук Олексій став куратором виставки «Музейна колекція». Чи задоволені ви його вкладом у сімейний арт-бізнес, у ваше ім'я?

— Він працює на своє ім'я. Олексій навчається на арт-менеджера. Із 10 років онук допомагав у майстерні: готував підрамники, фарби... Всю цю роботу він добре знає. Олексій автоматично пішов в арт, але не захотів бути художником.

УК Я остерігаюся запитання про дружину...

— Правильно робите, зі студентських років ця тема закрыта.

УК До свого 70-річчя ви зробили своєрідний подарунок студентам художніх вишів — премію з призовим фондом 130 тисяч гривень.

— Премією відзначають студентів у живопису, графіці і пластичному мистецтві. Лауреат може використати кошти на поїздку в провідні музеї світу, щоб швидше знайти себе в координатах світового живопису. Хочу залучити до заохочення молодих талантів колекціонерів, тому сподіваюся, що сума премії збільшиться. Заявки приймають з квітня 2016-го. А наприкінці навчального року оголосимо лауреатів. Зазначу, що мій голос не буде вирішальним.

УК До складу журі, крім вас, увійшли президент Національної академії мистецтв Андрій Чебикін, мистецтвознавець Олесь Авраменко та інші

Я концентруюся більше на природі, ніж на людях. Вона як космос, який зійшов на землю, де люди тимчасові.

фахівці. А хто рекомендує студентів на отримання премії?

— Художня рада інститутів, педагоги, сам студент може подати свою роботу на сайт академії, коли його буде створено. Щодо лауреатів, то їх визначатиме рада як мінімум з трьох голосів. Про художників є різні відгуки, але художня рада зазвичай обирає найкращого. Премію розподілено між усіма лауреатами. Головна моя мета не кількість, а якість.

УК Ви обиратимете роботи свого напрямку?

— Мені пропонували конкретизувати форму. Я проти. Хочу знайти студентів, які можуть прогресувати. Молодими художниками опікуються фонди та галереї, а студенти опинилися в непевній ситуації. Їх навчають академічним постановкам, роблять професіоналами, проте на виставках вони бачать інше. І ця невизначеність гальмує їхнє становлення. Можливість подивитися виставки в провідних музеях, наприклад у Луврі, надає студенту певність вибору. Так було зі мною в студентські роки, коли я їздив у музеї Москви та Ленінграда. Кошти на руки лауреати не отримують. Їм запропонують квитки, готель тощо.

УК Ви безоплатно розписуєте православну церкву Київського патріархату в селі Липівка Марківського району під Києвом.

Наскільки вона буде канонічною?

— Гадаю, це буде сучасна церква, її форма нагадує Софійський собор. Роблю тільки радикальний колір, а все інше — в системі канонічності. Я намагався зберегти гармонію між екстер'єром та інтер'єром і хочу, щоб її наповнював дух світла і радості.

УК Багато років ви втілювали свої візії в нефігуративі, який не заохочували на державному рівні. Наскільки для вас була значною підтримка польського мецената лікаря Ришарда Врублевського?

— 1977 року в Києві нас познайомив мій колега. Ришард тоді купував антикваріат. Я показав йому свої картини. За рік він приїхав і купив кілька маленьких робіт. 100 доларів на той час був добрий зарібок. Потім приїжджав щороку, навіть з дружиною, і вже не купував антикварі-

ат — йому було цікаво, що я роблю. Я жив мистецтвом. Ришард за всі ці роки не пропустив жодної моєї виставки. Це була людина, яка щиро пізнавала творчість. Я отримав колосальну підтримку і нині отримую.

УК Польський колекціонер став вашим дилером за кордоном: влаштував виставки, продажі?

— Ришард дуже специфічна людина — виставок не влаштував, робіт не продавав, але видав у Польщі каталог моїх робіт. Він казав, що мої роботи — це і його світ і нікого не хоче в нього пускати. Я тоді експериментував з пейзажами, шукав гармонію поєднання кольору і освітлення. Ми часто сперечалися. Але згодом я чув: Толя, ти правий. Він йшов зі мною, але відставав, як казав, на два роки. Ришард проявляв себе як мистецтвознавець, хоч спеціальної освіти в нього не було.

УК Відтоді у вас особливе ставлення до колекціонерів?

— Колекціонери пов'язані з мистецтвом на 90%. До ХХІ століття художники працювали на замовлення. Колекція Медичі нараховувала 40 тисяч картин. А збирали живопис усі аристократи. Їх матеріальна підтримка була духовною і психологічною підтримкою художників. Для митця важливо, щоб роботу оцінили матеріально на належному рівні. Виставкою в Музеї історії Києва я хочу подякувати колекціонерам.

ДОСЬЄ «УК»

Анатолій КРИВОЛАП. Народився 1946 року в Яготині на Київщині. Закінчив факультет живопису Київського художнього інституту. 2012-го отримав Шевченківську премію за цикл із семи серій «Український мотив», який становить 50 абстрактних пейзажів. У 2010—2015 роках на вітчизняних та закордонних аукціонах його 18 картин придбано за 771 180 доларів. 2013-го на аукціоні «Філіпс» у Лондоні його картину «Кінь. Вечір» продано за 186 200 доларів — ціновий рекорд за картину сучасного українського художника. Живе в селі Засупівка біля озера Супой.

УК Напевно, у вас є своя художня колекція чи, може, колекція якихось інших речей?

— У мене є всі перші художники України: Глушенко, Ерделі, Бокшай... Робота забирає увесь час, інтерес до природи поглинає все інше.

УК Коли ви відчуваєте, що картина готова, особливо якщо це абстракція?

— Коли вона починає жити моїм життям. Абстракція має широкий спектр: від рухів руки, коли наливаєш фарби, до відчуття в роботі точної композиції і гармонії. Це, як у музиці — ударити по клавішах не значить створити музику. Абстракція — це музика в кольорі, що впливає на наші почуття. Робота готова, коли відчуваєш, що стан, який ти планував, малював, відбувся.

УК На цій виставці ви вразили мене своєрідними білими пейзажами. На такі роботи вас надихнула сільська природа?

— Я працював з абстракціями 10 років. Наприкінці 1990-х зрозумів, що не відчуваю того, що роблю. Виникла потреба в паузі, усамітненні. Поїздив навколо Києва рік, щоб знайти місце, яке мене заціпило б. Не знайшов. Поїхав туди, де народився, і за озером біля Яготина в селі побачив те, що шукав. Там інша атмосфера. Я відчув екзотику та її таїну так само, як у дитинстві. Вечір біля озера — це щось неймовірне, просто мурахи по шкірі, природа вражає своєю незбагненністю. Я не так працював, як вдивлявся в оточуючий красвид. Згодом почав вправлятися в етюдах і у такий спосіб винайшов свій пейзаж, якого не бачив на картинах інших: яскраві сполохи, пробіски енергетики...

УК Абстракція пропонує вдуматися, а навіть натяк на реалістичність запрошує увійти в пейзаж.

— Звичайно. Я поєднав емоцію кольорів, знайдених в абстракції, з мінімумом зображення і пов'язав цей настрій з природою. Там є емоції, а пейзажу, як такого, немає. В абстракції працює інтелект, а тут можна входити емоційно.

УК У ваших пейзажах конфліктність кольорів, співставлення

площин формувє враження, а завдяки впізнаним деталям домислюєш їхню драматургію.

— Без елементу драматургії мистецтва немає. Без напруги драматургія буде пісною як у виставі, так і в картині. Я відчув, що вдалося щось особливе, і це визначило пейзажний напрям. У роботах немає побутових деталей. Таке має сприйняття. Я змалечку бачив по-іншому, тому мій шлях такий складний і нерівний. Я концентруюся більше на природі, ніж на людях. Вона, як космос, який зійшов на землю, де люди тимчасові. А ЩОСЬ приходить, особливо увечері, вночі... Це те, що поза буденністю, метушнею. Тиша — це зустріч пересічного з вічністю. Це має сприйняття, я з ним народився.

УК А як серед пейзажів рідної землі опинилися піски Сінаю?

— Коли я вперше потрапив на Сінай, відчув інший світ. Я не роблю туристичних замальовок. Я маю провалитися в позачасовість і знайти ключ до екзотичного місця, інакше це ілюстрація і формалізм. Я чотири роки їздив на два тижні на Сінай і ніяк не міг увійти і відчувати дотик поєднання нашої природи та іншої культури, погоди, іншого кольору шкіри. Коли я відчув небо, яке ніколи не знало морозу і снігу, тоді стало зрозуміло, що потрібний колір — це розпечений пісок. І небо розпечене, як пісок, тому вони майже одного кольору.

УК Пане Анатолію, що побажаєте читачам «Урядового кур'єра»?

— Бажаю, щоб вони менше дивилися телебачення, а частіше виходили самі в природу і відчували її настрій. Вона надзвичайно багата, спектр її набагато більший, ніж у людини. Вона може бути ласкавою, ніжною, гнівною, може вбивати. Природа не вичаплює енергію, а поповнює її... Таке спілкування просвітлює не тільки душу, а й розум.

Георгій-Григорій ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

НАЙВІДОМІШІ
КАРТИНИ ХУДОЖНИКА
ДИВІТЬСЯ НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 квітня 2016 р. № 315
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 1 жовтня 2015 р. № 758

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2015 р. № 758 «Про затвердження Положення про покладення спеціальних обов’язків на суб’єктів ринку природного газу для забезпечення загальноосупільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу (відносини у перехідний період)» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 79, ст. 2651, № 81, ст. 2702, № 88, ст. 2945; 2016 р., № 26, ст. 1043) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 квітня 2016 р. № 315

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови
Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2015 р. № 758

1. Пункт 2 постанови викласти в такій редакції:
«2. Установити, що в разі зміни факторів, які суттєво впливають на рівень регульованих роздрібних цін на природний газ, визначених Положенням про покладення спеціальних обов’язків на суб’єктів ринку природного газу для забезпечення загальноосупільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу (відносини у перехідний період), затвердженим пунктом 1 цієї постанови, зазначені роздрібні ціни можуть переглядатися щокварталу.».
2. У Положенні про покладення спеціальних обов’язків на суб’єктів ринку природного газу для забезпечення загальноосупільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу (відносини у перехідний період), затвердженому зазначеною постановою:
1) пункт 6 викласти в такій редакції:
«6. НАК «Нафтогаз України» з 1 травня 2016 р. по 31 березня 2017 р. (включно) придбаває природний газ відповідно до абзаців першого та третього пункту 5 цього Положення за ціною, визначеною на рівні 4849 гривень за 1000 куб. метрів (без урахування податку на додану вартість), що у відповідному випадку збільшується на тариф на послуги з транспортування природного газу в точці входу до газотранспортної системи.»;
2) у пункт 12:
абзац третій замінити абзацями такого змісту:
«Цент — регульована оптова ціна на природний газ для постачальника природного газу на території ліцензованої діяльності з розподілу природного газу, що розраховується за такою формулою:

$$Ц_{опт} = ((C_{NGG} \times K_{GCV} \times K_{Евро/дол.США}) + (C_{ф} \times K_{GCV} \times K_{Евро/дол.США}) + (TB_{имп} \times K_{GCV} \times K_{Евро/дол.США}) + T_{вхТТС}) \times K_{дол.США}$$

(гривень за 1000 куб. метрів),

де C_{NGG} — ціна імпортованого природного газу на німецькому газовому хабі (NGG), визначена згідно з даними агентства «Platts European Gas Daily», розділ «Platts European assessments, NetConnect Germany», яку надає суб’єкт ринку природного газу, на якого покладені спеціальні обов’язки;
 K_{GCV} — коефіцієнт, який відображає значення співвідношень одиниць енергії (МВт·г) та об’єму (1000 куб. метрів) і визначається відповідно до інформації, наведеної на офіційному веб-сайті оператора газотранспортної системи Словаччини компанії «Eustream, a. s.», який надає суб’єкт ринку природного газу, на якого покладені спеціальні обов’язки;
 $K_{Евро/дол.США}$ — крос-курс євро до долара США, за даними агентства «Bloomberg»;
 $C_{ф}$ — прогнозна вартість транспортування природного газу від німецького газового хабу (NGG) до віртуальної торгової точки на території Словаччини, що визначається як найменша з двох величин: діючих тарифів європейських операторів газотранспортних систем або різниці в цінах на природний газ на віртуальній торговій точці на території Словаччини та на німецькому газовому хабі (NGG), яку надає суб’єкт ринку природного газу, на якого покладені спеціальні обов’язки;
 $TB_{имп}$ — вартість транспортування природного газу від віртуальної торгової точки до західного кордону України (вартість «виходу» з газотранспортної системи Словаччини), яку надає суб’єкт ринку природного газу, на якого покладені спеціальні обов’язки;
 $T_{вхТТС}$ — тариф на послуги з транспортування природного газу транскордонними газопроводами для точок входу в газотранспортну систему України, установлений НКРЕКП (без урахування податку на додану вартість);
 $K_{дол.США}$ — прогнозний обмінний курс гривні до долара США.».
У зв’язку з цим абзаци четвертий — восьмий вважати відповідно абзацями одинадцятим — п’ятнадцятим;
абзац п’ятнадцятий виключити;
3) пункти 13 і 13’ викласти в такій редакції:

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

Бердянським міськрайонним судом, що знаходиться за адресою: вул. Комунарів, 64, м. Бердянськ, 19 травня 2016 року о 16.00 годині буде проведено судове засідання у цивільній справі №310/2091/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПРИВАТБАНК» до Сучкової Олени Олексіївни про стягнення заборгованості.
Суд викликає Сучкову Олену Олексіївну як відповідача.
Явка відповідача до суду обов’язкова. У разі неявки відповідача в судове засідання воно буде проведене за наявними матеріалами.
Суддя З. П. Пустовіт

Богунський районний суд м. Житомира викликає як відповідача Калошина Юрія Васильовича по справі № 295/1173/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» до Калошина Юрія Васильовича про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться о 16.00 год. 25 липня 2016 року в залі судового засідання № 4-Б-1 (м. Житомир, м-н Соборний, 1).
На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідач Калошин Юрій Васильович вважається повідомленим належним чином про час і місце розгляду справи. У разі неявки справу буде розглянуто у його відсутність.
Суддя Л. М. Семенцова

Богунський районний суд м. Житомира викликає як відповідачу Катюхину Ніну Сергіївну по справі № 295/1175/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приват-Банк» до Катюхіної Ніни Сергіївни про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться о 16.15 год. 25 липня 2016 року в залі судового засідання № 4-Б-1 (м. Житомир, м-н Соборний, 1).
На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідачка Катюхіна Ніна Сергіївна вважається повідомленою належним чином про час і місце розгляду справи. У разі неявки справу буде розглянуто у її відсутність.
Суддя Л. М. Семенцова

Суддею Бердянського міськрайонного суду Дністряна О. М. (за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, б. 64, каб. № 308) 20 травня 2016 року о 14 годині 00 хвилин буде розглядатись справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Акцент-Банк» до Ліфінцової Вікторії Вікторівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.
Явка відповідачки у справі обов’язкова. У разі неявки справа буде розглянута за її відсутності.

Богунський районний суд м. Житомира викликає як відповідачку Шевчук Галину Олександрівну по справі № 295/1169/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» до Шевчук Галини Олександрівни про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться о 15.30 год. 25 липня 2016 року в залі судового засідання № 4-Б-1 (м. Житомир, м-н Соборний, 1). На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідачка Шевчук Галина Олександрівна вважається повідомленою належним чином про час і місце розгляду справи. У разі неявки справу буде розглянуто у її відсутність.
Суддя Л. М. Семенцова

Богунський районний суд м. Житомира викликає як відповідача Цеповязя Віктора Анатолійовича по справі № 295/1752/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» до Цеповязя Віктора Анатолійовича про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться о 15.45 год. 25 липня 2016 року в залі судового засідання № 4-Б-1 (м. Житомир, м-н Соборний, 1). На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідач Цеповяз Віктор Анатолійович вважається повідомленим належним чином про час і місце розгляду справи. У разі неявки справу буде розглянуто у його відсутність.
Суддя Л. М. Семенцова

«Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 серпня 2014 р. № 409
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 27 квітня 2016 р. № 317)

КОРИГУЮЧІ КОЕФІЦІЄНТИ
для розрахунку розміру витрат електричної енергії, природного газу
та інших видів палива на потреби опалення

Назва регіону, міста	Коригуючий коефіцієнт	
	1—2-поверхові будівлі	будівлі на 3 і більше поверхів
Автономна Республіка Крим	0,687	0,401
Область:		
Вінницька	1,097	0,64
Волинська	1,067	0,622
Дніпропетровська	0,982	0,573
Донецька	1,125	0,656
Житомирська	1,094	0,638
Закарпатська	0,83	0,484
Запорізька	0,97	0,566
Івано-Франківська	1,067	0,622
Київська	1,043	0,608
Кіровоградська	1,046	0,61
Луганська	0,967	0,564
Львівська	1,043	0,608
Миколаївська	0,793	0,462
Одеська	0,787	0,459
Полтавська	1,073	0,626
Рівненська	1,079	0,629
Сумська	1,122	0,654
Тернопільська	1,143	0,666
Харківська	1,094	0,638
Херсонська	0,903	0,526
Хмельницька	1,097	0,64
Черкаська	1,091	0,636
Чернігівська	1,134	0,661
Чернівецька	1,036	0,604
м. Київ	1,043	0,608
м. Севастополь	0,59	0,344».

4. Доповнити постанову додатком 2 такого змісту:

«Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 серпня 2014 р. № 409

КОРИГУЮЧІ КОЕФІЦІЄНТИ
для розрахунку розміру витрат теплової енергії
на потреби централізованого опалення

Назва регіону, міста	Коригуючий коефіцієнт	
	1—4-поверхові будівлі	будівлі на 5 і більше поверхів
Автономна Республіка Крим	0,401	0,27
Область:		
Вінницька	0,640	0,431
Волинська	0,622	0,419
Дніпропетровська	0,573	0,386
Донецька	0,656	0,442
Житомирська	0,638	0,43
Закарпатська	0,484	0,326
Запорізька	0,566	0,381
Івано-Франківська	0,622	0,419
Київська	0,608	0,410
Кіровоградська	0,61	0,411
Луганська	0,564	0,38
Львівська	0,608	0,41
Миколаївська	0,462	0,312
Одеська	0,459	0,309
Полтавська	0,626	0,422
Рівненська	0,629	0,424
Сумська	0,654	0,441
Тернопільська	0,666	0,449
Харківська	0,638	0,43
Херсонська	0,526	0,355
Хмельницька	0,64	0,431
Черкаська	0,636	0,429
Чернігівська	0,661	0,446
Чернівецька	0,604	0,407
м. Київ	0,608	0,41
м. Севастополь	0,344	0,232».

Комінтернівський районний суд м. Харкова викликає Курінного Сергія Миколайовича, останнє відоме місце реєстрації якого: м. Харків, вул. Аерофлотська, буд. 18, кв. 527, 529, на судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом Абдуллаєвої Вікторії Ібрагімівни, яка діє в інтересах своїх та малолітньої Курінної Софії Сергіївни, до Курінного Сергія Миколайовича, Харківської міської ради про зміну умов договору найму, що відбудеться 11.05.2016 р. о 14.15 у приміщенні суду за адресою: м. Харків, пров. Брянський, 5. За неможливості явки до суду відповідачі зобов’язані повідомити суд про причини неявки. У разі неявки без поважних причин або неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатися за відсутності відповідачів на підставі наданих по справі доказів.
Суддя М. Ю. Онушко

Марківський районний суд Луганської області викликає відповідача Цибуленку Людмилу Олексіївну на судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК» до Цибуленко Людмили Олексіївни про стягнення заборгованості.
Судове засідання відбудеться в приміщенні Марківського районного суду Луганської області 04.05.2016 р. о 16-00 год. за адресою: смт Марківка, пл. Соборна, буд. 31 Луганської області.
У разі неявки в судове засідання суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.
Суддя В. М. Шкиря

Вовченко Віктор Миколайович, 14.02.1990 року народження, останнє місце проживання чи мешкання: 51900, Дніпропетровська область, місто Дніпродзержинськ, вулиця Інтернаціоналістів, будинок 4 В, квартира 51, викликається у відкрите судове засідання як відповідач на 08.30 годину 06 травня 2016 року у цивільній справі за позовом Публічного Акціонерного Товариства Комерційний банк «Приватбанк» до Вовченка Віктора Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитом.
Відкрите судове засідання у цивільній справі відбудеться **під головуванням судді Решетник Т. О.** в приміщенні Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Петровського, 166, 1 поверх, кабінет № 1.
На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідач Вовченко Віктор Миколайович вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. У разі неявки відповідача, справу буде розглянуто за його відсутності.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

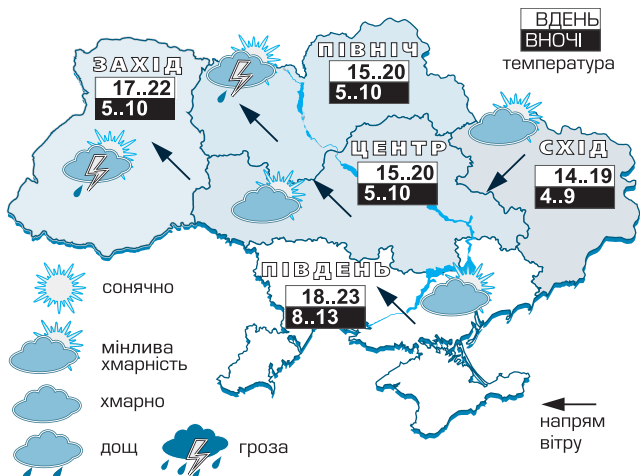
На Луки сій моркву й буряки

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ. Якщо на Юрія Весняного приморозить – буде врожай проса, вівса та гречки

Фото Світлани СКРІБНО

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 1 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+5 +10	+15 +20	Черкаська	+5 +10	+15 +20
Житомирська	+5 +10	+15 +20	Кіровоградська	+5 +10	+15 +20
Чернігівська	+5 +10	+15 +20	Полтавська	+4 +9	+14 +19
Сумська	+3 +8	+14 +19	Дніпропетровська	+5 +10	+15 +20
Закарпатська	+3 +8	+17 +22	Одеська	+8 +13	+18 +23
Рівненська	+5 +10	+17 +22	Миколаївська	+8 +13	+18 +23
Львівська	+3 +8	+15 +20	Херсонська	+8 +13	+18 +23
Івано-Франківська	+3 +8	+15 +20	Запорізька	+7 +12	+15 +20
Волинська	+3 +8	+17 +22	Харківська	+3 +8	+14 +19
Хмельницька	+5 +10	+17 +22	Донецька	+5 +10	+14 +19
Чернівецька	+5 +10	+17 +22	Луганська	+4 +9	+12 +17
Тернопільська	+5 +10	+17 +22	Крим	+5 +10	+17 +22
Вінницька	+5 +10	+17 +22	Київ	+7 +9	+17 +19

Укргідрометцентр

Павло ЛАРІОНОВ
для «Урядового кур'єра»

Яка прекрасна пора року весна! У травні яскравими фарбами, квітковим розмаїттям вкривається земля. Над врунистими ланами з ранку до вечора лунає дзвінкий переспів жайворонків, а в галях і садах не вгавають солов'їні концерти. Нічна прохолода, росяні світанки, теплий південний вітерець, короткочасний грибний дощик — усе це ознаки того, що «травень літо в гості кличе». У хліборобів активна пора весняно-польових робіт. Великодній тиждень — це Богом даний перепочинок перед початком нового трудового сезону. Нехай святковий благодійний дощик разом із бурхливим пробудженням природи наповнить вашу душу гарним настроєм, добрими помислами, вірою, надією та любов'ю.

Донедавна в нашій незалежній державі велелюдно відзначали дні міжнародної солідарності трудящих і День Перемоги. Другий рік поспіль ці свята затьмарені російською агресією. Учасники Другої світової війни відзначають «свято зі сльозами на очах» зовсім іншими сльозами: вони оплакують втрату онуків і правнуків, які віддали життя, захищаючи рідну землю від ворожої навали північного сусіда. Світова спільнота намагається привести до тями новоявленого путлера дипломатичними умовляннями і засобами економічних санкцій. Наростає хвиля протестів проти загарбницької політики Кремля і в самій Росії. Ми вистоїмо, ми переможемо в цій неоголошеній війні, а спогадом про неї в українському календарі буде ще одна дата — День Перемоги над російським сепаратизмом і шовінізмом.

Природа, земля і все суще на ній прагнуть благода-

НАШ КАЛЕНДАР

- 1 травня — Великдень
- 1-2 травня — Дні міжнародної солідарності трудящих
- 3 травня — Всесвітній день свободи преси
- 5 травня — Міжнародний день акушерства
- 7 травня — Всесвітній день птахів, що мігрують
- 8 травня — День матері; Міжнародний день Червоного Хреста і Червоного Півмісяця
- 8-9 травня — Дні пам'яті та примирення, присвячені пам'яті жертв Другої світової війни
- 9 травня — День Перемоги
- 15 травня — Всеукраїнський день працівників культури та майстрів народного мистецтва; Міжнародний день сім'ї; День пам'яті жертв політичних репресій
- 17 травня — Всесвітній день телекомунікації та інформаційного суспільства
- 18 травня — День боротьби за права кримськотатарського народу; День пам'яті жертв депортації (1944) кримськотатарського народу; Міжнародний день музеїв
- 19 травня — День банківських працівників
- 21 травня — День науки; День Європи; Всесвітній день культурного різноманіття задля співробітництва та розвитку
- 22 травня — День Весак (свято буддистів, визнане Генеральною Асамблеєю ООН у 2000 р.); День перепоховання Т.Г.Шевченка на Чернечій горі поблизу Канева; Міжнародний день біологічного різноманіття
- 24 травня — День слов'янської писемності і культури
- 25 травня — День Африки
- 25-31 травня — Тиждень солідарності з народами несамо-врядних територій
- 28 травня — День прикордонника; День працівників видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження
- 29 травня — День хіміка; Міжнародний день миротворців ООН
- 31 травня — Всесвітній день боротьби з тютюнокурінням

ті для паростків нового життя під мирним небом і ласкавим сонцем. Останній місяць весни вважають визначальним для прогнозів на майбутнє літо. Старі люди і народні синоптики здавна звертають увагу на стан погоди в такі дні релігійних свят: Луки (5), Юрія Весняного (6), Миколи Літнього (22), Мокія (24).

На Поділлі в пору мого далекого дитинства день Луки (за дайбозьким віруванням — Леля і Лади) відзначали як молодіжне обрядове свято. Хлопці й дівчата збиралися на луці біля

річки. Під троїсті музики водили хороводи, співали «Подольночку», грали у квача, шуліку. З польових квітів дівчата плели віночки. Обравши поміж себе Ладу — символ весни, складали їх біля її ніг і збиралися неподалік у гурт. Лада обремком кидала віночки над гуртом. Хто зловив на льоту — на щасливу долю і майбутнє.

«На Луки сій моркву й буряки» — каже народне прислів'я. Господині знають: усе, що цього дня висіють на грядках, добре зійде і вро-дить. Хороша прикмета на

врожай городини, якщо на Луки пройде дощ.

Юрій Весняний оберігає поля і врожаї від стихійного лиха. Святий — охоронець пастухів, вершників, воєнів. На Юрія слід завершити оранку землі для посіву яровини. Вважають, що Юрій чарівним ключем відмикає землю і випускає на волю росу, від якої бувають трави. За давнім звичаєм, до Юрія не можна розпочинати випас домашньої худоби. А врочистий обряд проводів вівчарів з отарами на літні пасовища й досі проводять цього дня в західних областях України. Зібрана на Юрія роса має цілющі властивості. Вранці пройдіться по росяній травичці босоніж, умийте цілющою вологою обличчя й убезпечите себе від семи недугів. Так стверджує народна мудрість.

Якщо на Юрія приморозить, буде врожай проса, вівса та гречки. Почуєте зозулю — літо буде засушливе, неврожайне.

У народі кажуть: «Прийшов Миколай — коней випасай», «До Миколи Літнього не сій гречки і не стрижи овечки». Не послішайте висівати баштанні культури, ще можливі ранкові заморозки. Дощ на Миколи зайвим не буває — він хліба піднімає. «На Миколи дощовито — влітку гарно вродить жито», каже народна мудрість.

Мокій — цар граду і грому. Градобій завше був для хліборобів великим лихом. Щоб задобрити Мокія, цього дня краще в полі не працювати. Можна лише прополоти і полити присадібні грядки. Якщо на Мокія схід сонця багрянний, літо буде з грозами і пожежами; якщо пройде дощ, то весь наступний місяць дощитиме. Якій Мокій — таке й літо. Сподіватимемося, що в природі не буде поганой погоди. Бо будь-яка погода — Божа благодать.

За рахунку 2:2 фаворитом стає «Севілья»

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ЛІГА ЄВРОПИ. Результативна нічия на чужому полі у першому півфінальному поєдинку Ліги Європи не найкраще закінчення матчу у Львові для «Шахтаря». Однак і головний тренер «гірників» Мірча Луческу, і гравці української команди впевнені, що їм до снаги виграти матч у відповідь.

Про те, що він буде важким для обох команд, заявив і наставник іспанської команди Унаї Емері. «Результат зустрічі підтверджує рівність «Севільї» та «Шахтаря». Ця нічия відповідає ходу гри та є об'єктивною», — заявив він. У четвер підопічні Мірчі Луческу пропустили першими вже на шостій хвилині, однак відповіли двома точними ударами ще до перерви. На 23-й хвилині Ракицький віддав пас через центр на Марлоса — бразилець вийшов на воротаря і пробив точно в нижній кут воріт. До перерви донеччани забили ще раз: після розіграшу кутового Марлос нависив у штрафний майданчик, а Степаненко головою відправив м'яч у сітку. На жаль, інших моментів футболісти «Шахтаря» не використали, а створеного гандикапу не вистачило, аби втримати переможний рахунок.

У другому таймі «Севілья» була активнішою і скористалася нагодою. За порушення правил пенальті влучно виконав Гамейро. Капітан «Шахтаря» Даріо Срна після матчу у Львові зазначив: «Зараз шансів більше у севільців, проте ми не опускаємо рук. Поїдемо до Іспанії і битимемося. «Шахтар» переміг своїх попередніх суперників на виїзді, чому б не повторити те саме і з «Севільєю?».

Як 50 на 50 розцінюють шанси на вихід до фіналу і гравці «Севільї». Приміром український легіонер біло-червоних Євген Коноплянка, якого тренер визнав корисним гравцем матчу, хоча й замінив на початку другого тайму, зауважив, що результат львівської зустрічі прийнятний для обох команд. Такої ж думки і його товариш по команді Гамейро, який врятував «Севілью» від поразки. А от бразильський півзахисник «Шахтаря» Марлос, який забив перший м'яч і віддав голюву передачу у другому результативному епізоді, розчарований нічийним рахунком і вважає, що 2:2 роблять фаворитом «Севілью».

За будь-яких обставин матч 5 травня буде цікавим. І вже за тиж-день ми дізнаємося, чи наблизиться чинний чемпіон Ліги Європи до другого поспіль трофея.

Наступний номер «Урядового кур'єра»
вийде 5 травня 2016 року